

SELETUSKIRI

maeluministri määruse „Maeluministri 23. oktoobri 2015. a määruse nr 11 „Kohaliku tegevusgrupi toetus ja LEADER-projektitoetus” muutmise” eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Määrus kehtestatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse (edaspidi *ELÜPS*) § 67 lõike 2, § 69 lõigete 3 ja 9, § 70 lõike 2 ning § 82 lõike 3 alusel.

Maeluministri 23. oktoobri 2015. a määruse nr 11 “Kohaliku tegevusgrupi toetus ja LEADER-projektitoetus” (edaspidi *määrus*) muutmise eelnõus (edaspidi *eelnõu*) tehtavad muudatused on tingitud praktikas ilmnenud vajadusest pikendada projektide elluviimise tähtaega juhul, kui toetuse saajast mitteoleneval põhjusel ei ole projekti võimalik ellu viia ettenähtud kahe aasta jooksul. Lisaks täpsustakse kohaliku tegevusgrupi toetuse raames hüvitatavatele kaudsetele kuludele ja koostööorganisatsioonis osalemise liikmemaksule seatud abikõlblikkuse nõudeid.

Eelnõu ja seletuskirja on koostanud Maeluministeeriumi maakasutuspoliitika osakonna maaparanduse ja maakasutuse büroo peaspetsialistid Kristine Hindriks (tel 625 6187, kristine.hindriks@agri.ee) ja maaelupoliitika ja analüüsi osakonna maamajanduse ja konkurentsipoliitika büroo peaspetsialist Maarja Männiste (625 6526, maarja.manniste@agri.ee) ja. Juriidilise ekspertiisi eelnõule on teinud Maeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Maarika Öövel (tel 625 6197, maarika.oovel@agri.ee). Eelnõu on keeleliselt toimetanud Maeluministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (tel 625 6523, laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu punktiga 1 täiendatakse § 3 uue lõikega 1¹.

Määruse § 3 lõike 1 kohaselt võib kohaliku tegevusgrupi piirkonnaks olla territoorium, mis vastab kohaliku tegevusgrupi liikmeks olnud valdade, vallasiseste linnade ja kuni 4000 elanikuga linnade territooriumile haldusreformile eelnenud piirides. Seega need vallad, vallasisesed linnad ja kuni 4000 elanikuga väikelinnad, mis enne haldusreformi ei kuulunud ühegi kohaliku tegevusgrupi tegevuspiirkonda, jäävad LEADER-meetme toetuse rakendamise piirkonnast välja. Selliseid kohaliku omavalitsuse üksuseid, kes vastasid „Eesti maaelu arengukava 2014–2020” peatükis 8.1 toodud tegevuspiirkonna määratlusele, kuid kes ei kuulunud ühtegi kohalikku tegevusgruppi, oli enne haldusreformi ainult üks – Vaivara vald.

Haldusreformi tulemusel ühines Vaivara vald Narva-Jõesuu linnaga, mis enne haldusreformi oli kohaliku tegevusgrupi liige. Sellest tulenevalt on kohalik tegevusgrupp MTÜ Kirderanniku Koostöökogu (edaspidi *KIKO*), kuhu kuulub Narva-Jõesuu linn, teinud pärast haldusreformi ettepaneku laiendada oma tegevuspiirkonda. Muudatuse tulemus võimaldab hõlmata endise Vaivara valla territoorium oma tegevuspiirkonda ning seeläbi teha LEADER-meetme toetus kättesaadavaks ka sellest piirkonnast pärit taotlejatele. Selline ettepanek on kooskõlas ka määruse § 4 lõikega 3, mille kohaselt on kohaliku tegevusgrupi liikmeteks ühiste majanduslike, kultuuriliste ja sotsiaalsete huvidega vallad ja linnad, mille territooriumid kuuluvad samasse geograafilisse piirkonda.

Kuna enne haldusreformi vastas Vaivara vald „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ peatükis 8.1 toodud LEADER-tegevuspiirkonna määratlusele, siis määruse muudatusega luuakse võimalus KIKO tegevuspiirkonna laiendamiseks. Selleks tuleb KIKO-l algatada strateegia muudatus, millega uuendatakse strateegia osasid läbivalt, arvestades endise Vaivara valla liitumisest tulenevaid muutusi. Näiteks uuendatakse tegevuspiirkonna kirjeldust ja piirkonna sotsiaalmajandusliku olukorra analüüsi.

Eelnõu punktis 2 täiendatakse kaudsete kulude nimekirja selliste kuludega, mida hüvitatakse otsese kuluna kuludokumendi alusel, kuid mille käibemaksuta maksumus jääb alla kümne euro.

Määruse § 18 lõikes 2 on sätestatud nende kulude loetelu, mida hüvitatakse kindla määra alusel, mis on kuni 20 protsenti otsestest personalikuludest. Halduskoormuse vähendamise eesmärgil lisatakse loetellu kõik § 16 lõike 2 punktides 3–10 ja lõikes 3 nimetatud kulud, mille käibemaksuta maksumus jääb alla kümne euro juhul, kui kohaliku tegevusgrupi toetuse saamiseks tuli nende kohta toetuse saajal esitada § 22 lõike 1 punktides 1 ja 2 nimetatud kuludokumendid, arve või arve tasumist tõendav dokument. See tähendab, edaspidi hüvitatakse kaudse kuluna kõik seni otsese kuluna hüvitatavad kulud, mille käibemaksuta maksumus on alla kümne euro, ning eraldi kuludokumente edaspidi enam esitama ei pea.

Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Ameti (edaspidi *PRIA*) andmetel moodustavad kuludokumentidest alla kümne euro suurused arved kuni 0,1 protsenti kõikidest arvetest. Samas esineb selliste kuludokumentide esitamisel tihti vigu, mille lahendamine suurendab maksetaotluse menetlemisele kuluvat aega. Näiteks tuleb uues maksetaotluste menetlemise e-keskkonnas sisestada arve originaalkujul ning mitteabikõlblik osa esitada mitteseotud kuluna. Toetuse saajad unustavad selle sageli ära ning mitteabikõlblikud kulud jäetakse arve sisestamisel alles või sisestatakse ebakorrektselt (näiteks omaosalusena). Seetõttu tuleb *PRIA*-l teha järelepärimisi, mis suurendab nii toetuse saaja halduskoormust kui ka *PRIA* töökoormust. Seetõttu arvatakse kaudseks kuluks kõik § 16 lõike 2 punktides 3–10 nimetatud kulud juhul, kui arve summa käibemaksuta maksumuse jääb alla kümne euro.

Eelnõu punktiga 3 täiendatakse määruse § 19 lõikega 12.

Määruse § 19 lõiked 1, 4 ja 5 sätestavad nõuded tegevuse või investeeringuobjekti hinnapakumuse kohta. Lõike 1 kohaselt tuleb kohalikul tegevusgrupil saada vähemalt kolm hinnapakumust juhul, kui tegevuse või investeeringuobjekti käibemaksuta maksumus ületab 5000 eurot. Lõigete 4 ja 5 kohaselt tuleb jälgida taotleja ja hinnapakkuja omavahelist seotust. See tähendab, et kohaliku tegevusgrupi juhatuse liige või tegevjuht ei tohi omada osalust hinnapakkuja äriühingus ega kuuluda hinnapakkuja juhatusse ega nõukokku, kui tegevuse või investeeringuobjekti käibemaksuta maksumus ületab 5000 eurot ning kui hinnapakkuja on kohaliku tegevusgrupi juhatuse liige või tegevjuht. Kui kohaliku tegevusgrupi juhatuse liige või tegevjuht on hinnapakkuja osanik, aktsionär või tulundusühistu liige või juhatuse või nõukogu liige, peab kohalik tegevusgrupp olema saanud vähemalt kolm võrreldavat hinnapakumust, kui tegevuse või investeeringuobjekti käibemaksuta maksumus ületab 1000 eurot.

Oma huvide esindamiseks on kohalikud tegevusgrupid asutanud oma esindusorganisatsiooni MTÜ Eesti Leader Liit, mille ülalpidamiseks maksavad kohalikud tegevusgrupid liikmemaksu, mille suurus on 0,092 protsenti kohaliku tegevusgrupi eelarvest. Suhteliselt kõrge liikmemaks on põhjendatav sellega, et aastatel 2016–2017 oli Eesti esindaja ELARDi (Euroopa Leader Ühendus Maaelu Arenguks, www.elard.eu) president ning aastateks 2018–2019 on Eesti valitud ELARDi asepresidendiks, kelle tegevus eeldab seminaride ja konverentside korraldamist nii Eestis kui ka Brüsselis ning aktiivset suhtlemist kohalike tegevusgruppidega kogu Euroopas.

Kuna liikmemaksu tasumiseks esitab MTÜ Eesti Leader Liit arveid kohalikele tegevusgruppidele, kelle tegevjuhid ja töötajad võivad ühtlasi olla MTÜ Eesti Leader Liidu juhatuse liikmed, siis määruse § 19 lõigete 4 ja 5 nõuete täitmise kontrollimisel selgus, et koostööorganisatsioonis osalemise liikmemaksu kulu puhul tekkis seotus hinnapakkuja ja taotleja vahel. Kuna kohalikke tegevusgruppe ei saa esindada teised organisatsioonid, täiendatakse määruse § 19 lõikega 12 selliselt, et §-s 19 sätestatud ei kohaldata sellise koostööorganisatsiooni tegevuses osalemise suhtes, kelle põhikirjaliseks eesmärgiks on kohalike tegevusgruppide huvide esindamine, ning selle eest liikmemaksu tasumise suhtes. Sellest tulenevalt ei pea hinnapakkuja ja taotleja vahelise seotuse nõudeid järgima juhul, kui arve on esitatud koostööorganisatsioonis osalemise liikmemaksu tasumiseks.

Eelnõu punktis 4 sätestatakse tähtpäev, millal kohalik tegevusgrupp võib esitada programmiperioodi viimase maksetaotluse kohaliku tegevusgrupi toetuse väljamaksmiseks.

Määruse § 21 sätestab, et kohalik tegevusgrupp teeb abikõlblikud kulutused ja esitab PRIA-le tegevuse elluviimist või investeeringu tegemist tõendavad dokumendid hiljemalt kulutuste tegemise aastale järgneva aasta 30. juuniks. Samas ei ole selgelt välja toodud, millisel aastal ja millisel kuupäeval on kohalikul tegevusgrupil õigus esitada PRIA-le programmiperioodi viimane maksetaotlus. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 65 on sätestatud, et makseasutus peab maksma asjaomase abi tegelikult toetuse saajale välja hiljemalt 31. detsembril 2023. Kuna määruse § 24 lõike 2 kohaselt teeb PRIA väljamakse nii, et toetusraha oleks võimalik kanda toetuse saaja arvelduskontole kolme kuu jooksul kuludokumentide saamisest arvates, siis saab kõige hilisemaks maksetaotluse esitamise tähtajaks olla 1. september 2023.

Eelnõu punktiga 5 täiendatakse määruse § 30 punkti 2 lõiget 4, mille kohaselt lisatakse abikõlblike kulude loetellu erand, laeva ostmise ja liisimise kulu abikõlblikkuse kohta.

Meresõiduohutuse seaduse alusel määruses seni kasutusel olnud mõiste „veesõiduk“ ei piira laevade ostmise ja liisimise abikõlblikkust, kuid Leader-meetme eesmärgiks ei ole toetada laevade ostmist. Meresõiduohutuse seaduse alusel loetakse laevaks veesõidukit, mida kasutatakse majandustegevuseks, riigihaldusülesannete täitmiseks või kutsekoolituseks, välja arvatud väikelaev. Laevana käsitatakse üle 24-meetrise kogupikkusega veesõidukit, mida kasutatakse vaba aja veetmiseks. Väikelaevade, mille mõiste on lahti defineeritud eelnõu punktis 7 sätestatud muudatuse selgituses, soetamine jääb endiselt abikõlblikuks kuluks.

Eelnõu punktiga 6 täiendatakse määruse § 31 lõike 1 punkti 13, mille kohaselt lisatakse mitteabikõlblike kulude loetellu kulud, mida tehakse seoses kohaliku omavalitsuse üksuste ühiselt täidetavate ülesannetega.

Seoses haldusreformiga on oluliselt täiendatud kohaliku omavalitsuse korralduse seadust. Kehtiva kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 6¹ alusel võivad kohalikud omavalitsused volitada maakonna arengustrateegia koostamise ka kohaliku omavalitsuse üksuste maakondlikule liidule või kohalike omavalitsuste või omavalitsusliitude asutatud maakondlikele arenduskeskustele. Selle muudatuse eesmärgiks on koondada omavalitsuste ühised arenguvajadused ühtsesse strateegiasse ning kavandada selle alusel ühiseid investeeringuid ja tegevusi. Kuna ühiste ülesannete täitmiseks on ette nähtud riigi rahastus, siis topelt rahastamise vältimiseks ei ole omavalitsuste ühiste ülesannete täitmise kulud abikõlblikud lisaks kohaliku omavalitsuse üksuse ülesande täitmiseks tehtavatele kuludele.

Eelnõu punkti 7 kohaselt asendatakse määruse § 34 lõikes 9 sõna „veesõiduk“ sõnaga „väikelaev“.

Veesõidukiteks loetakse kõik ujuvvahendid, mis on mõeldud veekogul liiklemiseks, muu hulgas süstad, kanuud, raftingupaadid, aerupaadid, vesijalgrattad, SUP-i lauad jne. Väikelaev seevastu on suurem investeering.

Meresõiduohutuse seaduse järgi on väikelaev veesõiduk kogupikkusega 2,5–24 meetrit (näiteks paat, purjejaht, kaater ja muu selline), mida kasutatakse vaba aja veetmiseks või sportimiseks. Väikelaevana käsitatakse ka 2,5–24-meetrise kogupikkusega veesõidukit, millega korraldatakse tasu eest vabaajareise või mida renditakse vabaajareisideks või sportimiseks või kasutatakse väikelaevajuhtide koolituseks või esitletakse müügi eesmärgil, kui see veesõiduk ei vea üle 12 reisija (edaspidi *väikelaev, millega korraldatakse tasu eest vabaajareise*). Väikelaevana ei käsitata võistlusspordiks ja treeninguteks kasutatavat spordialaliidu poolt vastavalt märgistatud veesõidukit (näiteks jett, purjelaud, purjejaht, võistlusjaht ja muu selline), primitiivse konstruktsiooniga veesõidukit (näiteks ruhi, ruup, süst, kanuu, vesijalgratas ja muu selline) ning erikonstruktsiooniga veesõidukit.

Arvestades asjaolu, et veesõiduki mõiste hõlmab väga erinevaid veekogul liiklemiseks mõeldud vahendeid, siis on süstade, kanuude, raftingupaatide, aerupaatide, vesijalgrataste, SUP-i laudade, võistlusspordiks kasutatavate veesõidukite ja muude selliste vahendite ning väikelaevade ostmiseks või liisimiseks kehtestatud ühesugune toetuse määr liiga karm nõue, mis pärsib eespool nimetatud veesõidukite soetamist. Eelnõu kohaselt rakendatakse edaspidi 30-protsendilist toetusmäära vaid väikelaeva ostmiseks või liisimiseks toetuse taotlemise korral. Muu veesõiduki soetamiseks toetuse taotlemise korral rakendatakse toetusmäära, mis on kooskõlas projektis kavandatud tegevustega ning vastab määruuses toetuse taotleja ja toetusmäärade kohta kehtestatud nõuetele.

Eelnõu punktiga 8 parandatakse tehniline viga.

Eelnõu punktis 9 sätestatakse toetuse saajale võimalus lõpetada kavandatud tegevuse elluviimine olukorras, kus tegevuse elluviimise tähtpäev on saanud või lähiajal saabumas, kuid tegevus ei ole täielikult lõpetatud. Näiteks projekti tähtaegset elluviimist võib takistada olukord, kus ehitusprojektis on viga, mis tuleb parandada enne ehitamise alustamist, ning sellest tulenevalt tuleb uuesti taotleda Muinsuskaitseametilt või Päästeametilt kooskõlastus. Samuti võib projekti elluviimise tähtaja pikendamist põhjustada näiteks õnnetusjuhtum, kui toetuse saajal on õnnetuse tagajärjel või õnnetuse tagajärje kõrvaldamise vajaduse tõttu tekkinud raskused täita projekti elluviimise kohustust tähtaegselt.

Paragrahvi 42 täiendatakse lõikega 4¹, mille kohaselt võib toetuse saaja projektis kavandatud tegevuse ellu viia või investeeringu teha ettenähtud kahe aasta asemel 30 kuu jooksul, see tähendab kuue kuu võrra pikema tähtaja jooksul. Oluline on, et investeering peab olema tehtud ja selle kohta kuludokumendid peavad olema esitatud hiljemalt 31. detsembril 2022. aastal.

Tegevuste elluviimiseks pikema tähtaja jooksul kasutamiseks peab toetuse saaja olema ellu viinud märkimisväärse osa kavandatud tegevustest. See tähendab, et toetuse saaja peab olema PRIA-le esitanud kahe aasta jooksul arvates taotluse rahuldamise otsuse tegemisest kuludokumendid, mis tõendavad, et kavandatud tegevustest või investeeringust on tehtud osa, mis moodustab vähemalt 45 protsenti kogu projekti abikõlblikust maksumusest. Kuna kavandatud tegevuse või investeeringu elluviimise tähtaega pikendatakse üksnes kuue kuu võrra, siis tähtaja pikendamise eelduseks on, et projektis kavandatud tegevustest peab olema märkimisväärne osa ehk vähemalt 45 protsenti ellu viidud. Selline nõue annab alust eeldada, et toetuse saaja suudab oma kavandatud tegevuse või investeeringu nõuetekohaselt lõpuni viia ja on tervikuna huvitatud projekti täielikust elluviimisest. Kui tegevus on ellu viidud oluliselt väiksemas mahus, siis on vähetõenäoline, et

tegevuse elluviimise tähtaja pikendamisest on toetuse saajale kasu. Samuti on vähetõenäoline, et toetuse saaja, kes ei ole suutnud esitada tegevuse elluviimist tõendavaid kuludokumente kahe aasta jooksul, suudaksid seda teha pikema aja jooksul. Lisaks saab kasutada varasemates taotlusvoorudes kasutamata jäänud vahendeid võimalikult suures mahus tulevastes kohaliku tegevusgrupi poolt korraldatavates taotlusvoorudes.

Eelnõu punktis 10 täiendatakse määrust rakendussättega, mille kohaselt võib tagasiulatuvalt alates 1. juulist 2018. pikeneda projekti elluviimise tähtaeg kuni kuue kuu võrra juhul, kui projektis kavandatud abikõlblikest kuludest on tehtud vähemalt 45 protsenti. Toetuse saaja suhtes tagasiulatuvalt soodustava sätte kehtestamine on tingitud sellest, et mitmed projektitoetuse saajad on juba esitanud nii Maaeluministeriumile kui ka PRIA-le avalduse sooviga pikendada projekti elluviimise tähtaega. Valdavalt on tegemist projektitoetuse saajatega, kes on oma projektis kavandanud ehitiste ehitamise või parendamisega seotud kulusid, kuid projekti elluviimise etapis puutunud kokku vigadega ehitusprojektis, ebaõnnestunud hankega, raskusega leida sobivat tööde elluviijat või muude selliste probleemidega.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu väljatöötamisel võeti aluseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549–607).

4. Määruse mõjud

LEADER-toetuse andmise laiem eesmärk on arendada kohaliku initsiatiivi, viies toetuse andmise otsustustasandi kohapeale, et suurendada kohalike inimeste huvi oma piirkonna arengu ja samas sellega kaasneva vastutuse vastu.

Määruse rakendamine mõjutab enim regionaalarengut. Strateegiate koostamises ja rakendamises osalemine suurendab tegevuspiirkonna elanike võimalust rääkida kaasa ühiskonnaelus ja mõjutada seda kohaliku piirkonna arengu kavandamise ja kavandatu elluviimise kaudu. Kohalike tegevusgruppide üks ülesanne on elavdada tegevuspiirkonda kogukondades ühtsustunde loomiseks ja ühistegevuse arendamiseks, erinevate sidus- ja huvirühmade koostöö laiendamiseks ning kohaliku tasandi valitsemise parendamiseks. Määruse § 42 muudatus toob kaasa PRIA töökoormuse kasvu, kuna maksetaotluste menetlusperiood pikeneb. Samas, kuna muudatus ei ole seotud üldjuhul paljude toetuse saajatega ning menetlustoimingud, mida tuleb pikendatud ajavahemikul teha, ei ole sisuliselt uued, siis võib hinnata muudatuse mõju pigem väheoluliseks. Muudatusega väheneb tõenäoliselt võimalike sanktsioneerimiste arv, kuna osal toetuse saajatel on lisavõimalus võtta investeringuobjekt sihipäraselt kasutusele.

Määruse muudatuste rakendamine on suunatud maapiirkonna mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtjate konkurentsivõime suurendamisele ennekõike ühisprojektide, sotsiaalse kaasatuse suurendamise, uute töökohtade loomise, teenuste, sealhulgas IT-teenuste ja

kogukonnateenuste kättesaadavuse parandamise kaudu. Oluline roll on piirkondlike eripärade ja kohalike ressursside, sealhulgas inimkapitali paremal kasutamisel, piirkonnas uuenduslike lahenduste kasutuselevõtmisel ja kohaliku toidu tootmise arendamisel. Määruse muudatusega säilib LEADER-meetme toetuse regionaalne mõju samal territooriumil vaatamata valdade liitumisega kaasnevatele haldusterritoriaalsetele muudatustele, mille haldusreform endaga kaasa toob.

5. Määruse rakendamiseiga seotud tegevused, vajalikud kulutused ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse kehtestamine ei too kaasa lisakulutusi riigieelarve vahenditest.

LEADER-meedet rahastatakse 90 protsendi ulatuses EAFRDst ning 10 protsendi ulatuses Eesti riigieelarvest. Kokku on LEADER-meetme eelarve 90 miljonit eurot, millest kohaliku arengu strateegiate ettevalmistamise toetuse eelarve oli 1,7 miljonit eurot ja strateegiate rakendamiseks on ette nähtud 88,3 miljonit eurot.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitatakse kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile ning Siseministeeriumile õigusaktide eelnõude infosüsteemi EIS kaudu.

Eelnõu saadetakse arvamuse andmiseks "Eesti maaelu arengukava 2014–2020" seirekomisjonile. Eelnõu on koostatud koostöös PRIA-ga ning eelnõu koostamise on arvestatud kohalike tegevusgruppide ja maaeluvõrgustiku ettepanekuid ja soovitusi. Eelnõu esitatakse kooskõlastamise käigus e-posti teel PRIA-le.

(allkirjastatud digitaalselt)

Illar Lemetti
Kantsler